

מידע על משפחות המייסדים

האב(המתיישב)	האם(המתיישבת)	שם
ברקוביץ (הרמן) צבי ישראל	חנה (שלייזינגר) ברקוביץ	
8 פברואר 1916	16 מרץ 1914	תאריך לידה
באצ'בו-צ'כוסלובקיה	מוקצ'בו (מונקץ')- אוסטרו-הונגריה	מקום הלידה ישוב, איזור, מדינה
1949	1949	שנת העלייה
1945	1945	שנת הנשואים
1949	1949	שנת הגעה לישוב

אליהם הצטרפה לישוב באותה העלייה הדודה (אחות של חנה) ששמה "בת שבע שלייזינגר" תאריך לידה: 8 למאי 1913 . ממוקצ'בו עלתה בשנת 1949 והתיישבה בישוב בשנת 1949 . רווקה עד יום מותה.

פיי יוניאכר בת שמו

ברקוביץ חנה

ברקוביץ צבי (הרמן)

הילדים:

ברקוביץ (ברק) פנחס נולד ב-23 לדצמבר 1946
ברקוביץ (ברק) אליעזר נולד ב-12 לדצמבר 1949

פנחס ואליעזר בכרם מהר"ל הראשית שנות ה 50

ברקוביץ (הרמן) צבי ישראל

נולד ב-8 לפברואר 1916 בכפר קטן ונידח שבהרי הקרפטים שבצ'כוסלובקיה בשם באצ'ב למשפחה ענייה בת 5 בנים. התייתם מאביו בגיל 12 נשלח לעבוד כשוליה אצל יבואן וסיטונאי של פירות וממתקים בעיר מוקצ'בו (מונקץ') 500 ק"מ מהכפר שבו נולד שהייתה שייכת להונגריה (היום אוקראינה) ועבד שם עד פלישת הגרמנים.

החנות שעבד בה הייתה שייכת לשלייזינגר פנחס ויפה הוריה של חנה ברקוביץ (שלייזינגר) לימים אשתו.

פנחס ויפה שליזינגר

לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה היה צבי נשוי עם בן. אשתו ובנו נרצחו עם פלישת הגרמנים לצ'כיה כשהבן היה רק בן שנתיים. צבי הצליח לברוח וגויס לצבא הצ'כי, בהמשך נפל בשבי הגרמנים ושוחרר ע"י הרוסים וגויס על ידם. עם תום מלחמת העולם השנייה עבר לצ'כוסלובקיה לעיר בשם "טפליצה שאנוב" שבצ'כיה היום. כפיצוי על שירותו את הרוסים קיבל חנות קמעונאית לפרנסתו בעיר אותה הפעיל כ-3 שנים.

לצבי נותר אח בכור ז"ל שהיגר מכפר הולדתו לפני מלחמת העולם השנייה לניו-יורק ושם נפטר. אח נוסף בשם מאיר ברקוביץ ז"ל ששרד את המלחמה חבר אליו ויחד עלו לארץ לכרם מהר"ל.

ברקוביץ (שלייזינגר) חנה והאחות בת שבע שליזינגר

ההורים עודדו 3 אחיות נשואות עם ילדים נישבו ע"י הגרמנים (יימח שמם). ההורים והאחיות הנשואות נרצחו עם בעליהם וילדיהם. חנה נולדה ב-16 למרץ 1914 ואחותה **בת שבע** נולדה ב-8 למאי 1913. הן שרדו מפני שהיו צעירות ורווקות והועברו לאושוויץ למפעל ליצור חלקי מטוסים עבור הגרמנים. עם שחרורן בתום מלחמת העולם השנייה חזרו חנה ואחותה **בת שבע** לביתם שבמוקצ'בו (מונקץ') ונוכחו שהכול נשדד (בית בן 8 דירות) ובהמשך אוכלס ע"י הרוסים בגרוזינים וצ'צ'נים. כשנוכחו לדעת כי אף אחד ממשפחתם לא חזר וכנראה לא שרד וכשהן מחוסרות כול נסעו לעיר "טפליצה שאנוב" שבצ'כיה. שם הצטלבו דרכם בדרכו של **צבי ברקוביץ**. חנה נישאה ל**צבי** בפראג ב-1945 וב"טפליצה שאנוב" נולד בנם הבכור **פנחס** ב-23 לדצמבר 1946. כך עברו לגור בדירה אחת: **צבי**, אשתו **חנה**, הבן **פנחס** ואחותה של חנה **בת שבע** שלא יכלה לתפקד לבדה.

החיים בארץ

ב-1949 החליטו משפחת ברקוביץ עם הבן פנחס, שנקרא ע"ש אבי אמו, ושלייזינגר בת שבע לעלות למדינת ישראל. התחנה הראשונה בארץ הייתה ב"בבית ליד" ולאחר כ-4 חודשים הועברו ל"איגזים" שהיום היא "כרם מהר"ל".

ב-12 לדצמבר 1949 נולד בחיפה לצבי וחנה בן שני "אליעזר ברקוביץ" שהיגר לניו-יורק לאחר שירותו בצנחנים ופציעתו במלחמת יום הכיפורים

באיגזים שיכנו אותם בבית אבן ישן אותו חלקו עם עוד 2 משפחות. בהמשך כל משפחה הופנתה לבית אבן ישן ולאחר כ-3 שנים ניבנו בתי בלוקים עם גג רעפים בגודל 56 מ"ר לכל משפחה ובצדם רפת ל-4 ראשי בקר (קיבלו פרה אחת) וסוס אחד שישמש ל-2 משפחות. את הבהמות קבלו מהסוכנות היהודית. ברקוביץ צבי (הרמן) החל לעבוד בעבודה יזומה בקק"ל מחלקת הייעור, חלה במלריה ובקושי שרד, בהמשך עבד ביום כשכיר עבור המועצה האזורית וסיפק מצרכים וחלב מכרם מהר"ל והמועצה בעזרת סוס ועגלה למושב "עופר" שעלה על הקרקע שלוש שנים אחרי כרם מהר"ל ואוכלס ע"י קוצ'ינים יוצאי הודו. בלילות עבד כשומר (חמוש) על תחנת השאיבה של מקורות בכניסה למושב כרם מהר"ל כנגד פורעים וגנבים ערבים שעדיין הסתובבו באזור לאחר מלחמת השחרור.

עם השנים המשק החקלאי תפס חלק בפרנסת המשפחה כאשר חנה ברקוביץ הייתה החקלאית ואחותה בת שבע שלייזינגר שגרה איתם הייתה עקרת הבית.

צבי(הרמן) ברפת כרם מהר"ל

האם-חנה, האם-הראן, האם 3ציר-אליצור, הכור-פנחס-צומד אחור

בשלב מאוחר יותר צבי ברקוביץ המשיך לעבוד בקק"ל כשכיר, התקדם והתמנה כמנהל אזור הגלבע במחלקת הכשרת קרקע בקק"ל. בהמשך פרש מקק"ל וקיבל את ניהול הפרדס המשותף של כרם מהר"ל. בגיל 62 קיבל התקף לב ראשון שאילץ אותו לעזוב את העבודה כולל עבודות המשק. ב-1982 נפטר כשהוא רק בן 66 שנה וקבור בחיפה.

חנה ברקוביץ המשיכה בחייה והייתה אמא וסבתא טובה ותומכת בעזרת אחותה בת שבע.

במשך שנים רבות היה בית האחיות ידוע בכינויו "הבית של הטלפון הציבורי". על קיר המרפסת היה צמוד מכשיר הטלפון הציבורי היחיד במושב והאחיות היו אחראיות על מכירת האסימונים. מאחר שלא בכל הבתים היה קו טלפון, וגם בקווים הקיימים אירעו תקלות תכופות, ניתן היה לפגוש שם מידי ערב אנשים שרצו לטלפן. האחיות תמיד שמחו לעזור ושרתו את הפונים אליהן במאור פנים.

בת שבע נפטרה ב-1998. חנה ברקוביץ נפטרה ב-2004. שתיהן קבורות בכרם מהר"ל.

משפחת הבן פנחס, שנקרא ע"ש סבו פנחס שלייזינגר, ומשפחת בתו יפית, הנקראת ע"ש סבתא-רבתא יפה שלייזינגר - גרות בכרם מהר"ל.

נרשם ע"י פנחס ברק - ברקוביץ.